

GHID PENTRU ALCĂȚUIREA LUCRĂRII DE LICENȚĂ/DISERTAȚIE

Lucrarea de licență / disertație se elaborează sub directa îndrumare a coordonatorului științific, care răspunde direct de calitatea și nivelul științific al lucrării. În mod obligatoriu candidatul la licență/master se prezintă personal de cel puțin două ori pe timpul elaborării lucrării: imediat după alegerea temei, pentru stabilirea planului lucrării și a programului de cercetare științifică și după finalizarea lucrării, în vederea avizării, notării și întocmirii referatului cu propunerea spre susținere în fața comisiei de examen. Lucrarea va fi verificată de asemenea prin programul antiplagiat. Lucrarea trebuie structurată astfel încât să reflecte existența unei documentații teoretice pertinente, ca suport al investigațiilor practic-aplicative realizate. Sursele de documentare nu sunt doar cele indicate de coordonatorul lucrării, ci și – mai ales – cele pe care studentul/masterandul le alege ca sprijin teoretic al propriului demers practic, precum și cercetări similare pe care acesta le-a consultat.

Lucrarea începe cu o scurtă introducere, numită *argument*, în care studentul/masterandul justifică alegerea temei, prezentând aria tematică în care este circumscrisă, autori care au abordat în lucrările lor teme similare, precum și finalitatea lucrării.

Se recomandă structurarea lucrării în trei părți echilibrate: 1/3 partea teoretică, 1/3 parte metodologică, 1/3 cercetare personală/parte aplicativă.

Lucrarea se încheie cu un capitol de concluzii, în care se evidențiază principalele aspecte relevante reieșite din cercetare, propuneri de exploatare a licenței/disertației, precum și intențiile autorului privind utilizarea informațiilor și a experienței dobândite prin elaborarea ei. La sfârșit se adaugă anexele – ghiduri de interviu, chestionare, protocoale de lucru, proiecte didactice etc.

Reguli de tehnoredactare

Lucrarea se redactează în format A4, cu margini de 25 (la cotor) / 20/20 mm, font Times New Roman, corp de litera 12, spațiere la 1,5 rânduri, paginat central jos, pe o singură față a hârtiei. Întinderea lucrării trebuie să se încadreze în 60-80 pagini, fără anexe. Se vor folosi caracterele românești - ă, î, ș, ț, â.

Citarea bibliografică

Toate sursele bibliografice, primare sau secundare, publicate sau nepublicate, sunt proprietatea intelectuală a autorilor sau instituției care au produs acele materiale. Prin urmare, autorul lucrării trebuie să citeze în mod corect toate sursele incluse în text (inclusiv figuri, tabele, ilustrații, diagrame). Se citează nu doar preluarea unor fraze de la alți autori, dar și parafrizarea și sumarizarea ideilor exprimate de aceștia. *Eludarea acestor norme etice poartă numele de plagiat.*

Toate sursele bibliografice incluse în text trebuie să se regăsească în lista bibliografică finală, după cum toți autorii incluși în lista bibliografică trebuie să fie inserați în textul lucrării. Se va utiliza un singur stil de citare bibliografică, cel al APA.

Exemple:

Citatele se vor realiza în text între paranteze, indicându-se numele de familie al autorului, anul apariției textului și numărul paginii.

(Derrida, 2008, 43).

La mai mult de trei autori se trece numele primului autor, urmat de sintagma *et all* (Miftode et all, 2004, 29).

Citarea unui articol într-o revistă:

Dariescu, C., Dariescu, N., C., (2010) “Rabbinical Chancery in Roumania an alternative to the State Organized Courts in Solving Family Matters”, Jurnalul de Studii Juridice, Year V., Nr. 3-4, 2010; pp. 53-70.

Capitole în cărți:

Ailincăi, A., (2010), “Ancheta apreciativă și efecte ale comunicării manageriale”, în Sandu, A. Coord., (2010), *Seminarii apreciative*, Iași: Ed. Lumen.

Citarea unui articol disponibil online se realizează după aceleași reguli ca în cazul unui articol publicat într-o revistă sau carte cu specificarea adresei de internet unde a fost consultat.

<http://www.goalproject.org/sources.html>

Când sunt mai multe publicații ale aceluiași autor, **apărute în același an** se specifică: a, b etc. în dreptul lor.

(Constantinescu, 2010a, 13); (Constantinescu, 2010b, 97).

Dacă sunt folosite mai multe lucrări ale aceluiași autor, se vor ordona începând cu cea mai recentă.

Lucrările citate se vor regăsi obligatoriu în bibliografie.

Bibliografia se va face în ordine alfabetică, după numele de familie al autorului, respectând următoarele reguli:

Miftode, V., (2010), *Tratat de asistență socială. Protecția populațiilor specifice automarginalizate*, Iași: Ed. Lumen.

Lucrările care nu au un autor (planuri de învățământ, documente școlare etc.) vor fi menționate la începutul sau sfârșitul bibliografiei, astfel:

xxx Situația actuală a învățământului preșcolar din România, Reprezentanța UNICEF din România, Institutul de Științe ale Educației, Buc., 2003.

Se vor întocmi o bibliografie a lucrărilor citate, după fiecare capitol, și o bibliografie generală la finalul lucrării.

Decan,

Pr. Conf. univ. dr. Marian Vilciu

Director,

Conf. univ. dr. Maria Savu Cristescu